

иев крови рыб в практике экологии. — В кн.: Тез. докл. II Всеукр. конф. по проблемам изучения функций и механизмов регуляции функций организма. — Ч. I. — С. 297—298.

Ф. Методы изучения функции. — К.: Наук. думка, 1979.

струкция по эксплуатации. —

щий курс физиологии человека М.: Высш. шк., 1991. — 528 с.

сма // Укр. биохим. журн. —

иствии на организм некоторых К.: 1972. — 54 с.

их тиологическом мониторинге в токсикологии. — СПб.: Б.и.,

енности гемоглобинов млекопитающих. — Наук. думка, 1979. — С. 176—180.

программ как тест-реакция на аллергены. — Черноголовка. — 1988. —

раполь: Таврия, 1983. — 320 с.

red cells of ionic modulators of Comp. Biochem. and Physiol. —

— trace ammoniaku na vubrane / Zivoc vugoba. — 1986. — 31,

ematological effect in fishes from lar. Environ. Res. — 1990. —

determination of nitrogen liberated 324—328.

induced doserelated differential s of the fish brain and spinal cord 13—424.

in prolonged sublethal ammonia P. 429—458.

Матеріал надійшов до редакції 22.11.93

УДК 612.273.1+616.24

О.Г.Тимченко, М.М.Середенко, В.І.Портниченко, С.О.Бабко, М.І.Величко, К.В.Цвєткова

Фізіологічна характеристика антиоксидантних властивостей ліпіну при бронхіальній астмі у дітей

У дітей 4—7-річного віку, больних бронхіальною астмою (БА), ізучали стояння перекисного окислення ліпідів (ПОЛ), антиоксидантного статуса (АОС) і некоторых других показателей в плазмі крові і в мембраних еритроцитах во время обострения заболевания, без лечения и при применении нового антигипоксического препарата липина. Отмечено, что у детей с БА наблюдается повышение концентрации малонового диальдегіда (МДА) в мембраних еритроцитах по сравнению со здоровыми детьми и снижение активности супероксиддисмутазы (СОД), что приводит к резкому уменьшению коэффициента СОД/МДА. Одновременно у больных детей происходит избыточное накопление никотинамидадениннуклеотида (НАД) в плазме крови. Полученные результаты указывают на значительное угнетение АОС у детей, больных БА, на фоне активации ПОЛ. Применение липина приводило к уменьшению интенсивности ПОЛ, заметному увеличению активности СОД, снижению концентрации НАД до уровня здоровых детей и значительному возрастанию коэффициента СОД/АОС. Результаты свидетельствуют о выраженных антиоксидантных свойствах липина у детей, больных БА.

Вступ

Необхідність вивчення патогенезу та корекції порушень у системі перекисне окислення ліпідів (ПОЛ) — антиоксидантний стан організму (АОС) продиктована тими змінами системи дихання, які виникають при інтенсифікації ПОЛ: порушенням мембраних структур, руйнуванням сурфактантів легень, збільшенням секреції біологічно активних речовин, порушенням дифузії кисню через аерогематичний бар'єр легень, що, зокрема, призводить до розвитку артеріальної гіпоксемії, зменшення бронхіальної прохідності через зниження бета-адренергічної активності [23, 25]. Поряд із цим показано, що концентрація кисню у тканинах є, парівні з іншими важливими чинниками, істотним фактором регуляції інтенсивності ПОЛ [15].

Вважають, що важливим є значення посилення ПОЛ у взаємозв'язку та взаємозумовленості синдрому бронхіобструкції і розвитку гіпоксичного стану, що нерідко ускладнює перебіг хронічних захворювань легень [17]. Ступінь вираженості бронхіобструктивного синдрому корелює зі зниженням рівня системи антиоксидантного захисту організму [1, 24]. У зв'язку з цим при бронхіальній астмі (БА) патогенетично є прийнятним призначення препаратів, які мають виражену антигіпоксичну та антиоксидантну дію [7, 14, 18]. Одним з таких препаратів є ліпін, діючим чинником якого є фосфатиділхолінові ліпосоми, і який має антигіпоксичні й антиоксидантні властивості [7, 13, 14, 18].

Принагідно відзначити, що, поряд з відміченими особливостями ліпіну, показано, що ліпосоми мають властивість переходу у кров навіть за умов їх інгаляційного введення [13], а також їм властива взаємодія з

клітинним мембранами, що показано, зокрема, на мембраних еритроцитів (Е) [4].

Виявлення на поверхні Е у достатній кількості бета-адренергічних рецепторів дозволяє розглядати можливі порушення таких рецепторів на прикладі саме цих клітин [10]. Відсутність ядра, а також інших органел, які мають мембрани і яким властиві біохімічні відмінності від цитоплазматичної мембрани, дають можливість розглядати цю модель відносно універсальною [20].

Слід підкреслити, що Е, як вважають, є унікальною кисеньтранспортною системою і займають важливе місце у системі міжклітинних взаємодій, зокрема, беручи участь у різних ланках патогенезу БА, у тому числі у «гашенні» агресивних продуктів ПОЛ, а також у стабілізації лізосомальних мембран та у забезпечені порівняно стабільного рівня кислотно-основного стану організму [6]. Є дані про те, що інтенсифікація ПОЛ у мембраних Е призводить до підвищеної утворення метгемоглобіну, що спричинює погіршенню гіпоксичного стану організму та й певною мірою лімітується АОС [21].

Метою нашої роботи було вивчення змін показників ПОЛ, АОС та деяких інших показників у плазмі крові та мембраних Е у дітей, хворих на БА, під час загострення захворювання та під впливом застосування нового антигіпоксичного препарату «Ліпін» (Наказ № 26 МОЗ України від 26 лютого 1992 р.).

Методика

Обстежено 16 дітей у віці від 4 до 7 років, хворих на атопічну БА середньої тяжкості у періоді загострення (І група). Групу порівняння (ІІ група) склали 16 дітей з таким же діагнозом, котрих у ці дні не лікували. Групу контролю (ІІІ група) склали 16 практично здорових дітей. Хворі І групи одержували тільки інгаляції ліпіну. Всі групи можна було порівняти за віком, статтю, а групи І і ІІ — за формою і тяжкістю захворювання. Інгаляцію ліпіну здійснювали за допомогою ультразвукового інгалятору типу «TUR-USI-50» (Німеччина) один раз на добу у дозі 10 мг/кг протягом 3 діб. Біохімічні дослідження проводили перед першою інгаляцією та на наступну добу після третьої. Визначали показники ПОЛ — за концентрацією малонового діальдегіду (МДА) у плазмі крові та у мембраних Е за реакцією кінцевих продуктів ПОЛ з тіobarбітуровою кислотою [19], стану АОС — за вивченням концентрації супероксиддисмутази (СОД) [22] і рівня нікотинаміденіннуклеотиду (НАД) у плазмі крові [2]. Екстракцію та очищення ліпідів проводили з сумішю хлороформ-метанол, у співвідношенні 2:1. Загальні фосфоліпіди (ФЛ) та холестерин (ХС) визначали за методом Бондаренко з співавт. [3]. В екстракті ліпідів визначали колориметричним методом концентрацію загальних ФЛ за кількістю мінералізованого фосфору [11] і концентрацію ХС за кольоровою реакцією Лібермана-Бурхарда у модифікації Колба та Камишникова [9]. У весь цифровий матеріал оброблено методами математичної статистики з використанням критерію t Стьюдента.

Результати та їх обговорення

Перш за все слід відмітити, що у дітей, хворих на БА, значення МДА у плазмі крові не відрізнялися від аналогічних величин здорових дітей, проте

Динаміка показників перед загостренням фосфоліпідів (МДА, нг/мл)

Показник

Вміст малонового діальдегіду у плазмі крові, нмоль/мл

Вміст малонового діальдегіду у еритроцитах, нмоль/мл

Активність супероксиддисмутази, тис.од./л/10⁻⁸

Вміст нікотинаміденіннуклеотиду, мкмоль/л

Вміст холестерину, мг/мл

Вміст загальних фосфоліпідів, мкг/мл

Відношення активності супероксиддисмутази до вмісту малонового діальдегіду, %

Р — порівнянно з групою дікування.

при цьому відбувалося з контролем (таблиця як найменше у фосфоліпідах Е).

Стан АОС оцінюють [22], відіграє важливу роль. У дітей, хворих на БА, він відрізняється від здорових дітей, під час загострення захворювання.

Вважають [16], тільки оцінка абсолютної співвідношення, яке одержаними результатами є меншим за відповідні результати у контролю.

Відомо [24], що велику роль в АОС відіграє фосфоліпіди, які використовують з одержаними результатами, що є меншими за відповідні результати у контролю.

захах еритроцитів

днергічних ре-
цепторів на при-
чинах органел, які
цитоплазматич-
модель відносно

енитранспортною
х взаємодій, зок-
ому числі у «га-
її лізосомальних
слотно-основного
Л у мембраних Е
що спричинює
прою лімітується

ОЛ, АОС та дея-
дітей, хворих на
тосування нового
країни від 26 лю-

чну БА середньої
я (ІІ група) скла-
вали. Групу кон-
зорі I групи одер-
рівнити за віком,
ування. Інгаляцію
тору типу «TUR-
г протягом 3 діб.
ю та на наступну
централізацію мало-
ах Е за реакцією
[9], стану АОС —
Д) [22] і рівня
J. Екстракцію та
форм-метанол, у
ерин (ХС) визна-
ліпідів визначали
ФЛ за кількістю
шаровою реакцією
[9]. Усіє циф-
тистики з викори-

значення МДА у
зових дітей, проте

Динаміка показників перекисного окислення ліпідів, антиоксидантної системи, холестерину
і загальних фосфоліпідів у дітей, хворих на бронхіальну астму, після лікування ліпіном
($M \pm m$, $n=16$)

Показник	Здорові діти (контроль)	Хворі діти			
		Основна група		Група порівняння	
		до лікування	після лікування	1-ша доба	3-тя доба
Вміст малонового діальдегіду у плазмі крові, нмоль/мл	527±19	503±64 $P>0,5$	476±59 $P>0,5$	501±71 $P>0,5$	198±58 $P>0,5$
Вміст малонового діальдегіду у ерит- роцитах, нмоль/мл	549±30	796±49 $P<0,01$	632±58 $P<0,01$	786±43 $P<0,01$	776±24 $P<0,01$
Активність супер- оксиддісмутази, тис.од./л/10 ⁻³ хв	130,0±1,7	91,7±4,1 $P<0,05$	119±12,4 $P<0,01$	93,1±4,2 $P<0,05$	91,2±5,8 $P<0,01$
Вміст нікотинаміла- деніндінуклео- тиду, мкмоль/л	31,6±1,7	59,3±7,3 $P<0,01$	36,2±6,2 $P<0,01$	60,0±3,2 $P<0,01$	58,1±1,9 $P>0,1$
Вміст холестери- ну, мг/мг	1,00±0,03	1,12±0,04 $P<0,05$	1,06±0,06 $P<0,1$	1,14±0,08 $P<0,1$	1,13±0,11 $P<0,1$
Вміст загальних фосфоліпідів, мкг/мг	103,0±3,1	90,9±2,8 $P<0,05$	95,3±1,9 $P<0,05$	91,3±1,8 $P<0,05$	91,9±1,8 $P<0,1$
Відношення ак- тивності суперок- сиддісмутази до вмісту малоново- го діальдегіду, %	22,1	11,5 $P<0,05$	18,9 $P<0,01$	11,9 $P<0,01$	11,9 $P<0,1$

Р — порівняння з групою здорових дітей, Р₁ — порівняння з групою хворих дітей без
лікування.

при цьому відбувалося вірогідне збільшення МДА у мембраних Е порівняно
з контролем (таблиця). Це може свідчити про активізацію процесів ПОЛ
як найменше у фосфоліпідному прошарку клітинних мембран хоча б на
прикладі Е.

Стан АОС оцінювали за активністю СОД, яка, як прийнято вважати
[22], відіграє важливу роль у підтриманні антиоксидантного захисту
клітин. У дітей, хворих на БА, відмічено помітне пригнічення СОД
порівняно з групою здорових дітей (на 29 %, див. таблицю).

Вважають [16], що при вивченні стану ПОЛ—АОС важливою є не
тільки оцінка абсолютних величин вмісту МДА і активності СОД, як їх
співвідношення, яке відбиває коефіцієнт К = СОД/МДА·100 %. Згідно з
одержаними результатами, його значення у хворих дітей майже вдвічі мен-
ше ніж у контрольній групі.

Відомо [24], що окислювально-відновна реакція НАД—НАД·Н₂ відіграє
велику роль в АОС, оскільки НАД·Н₂ є постачальником атомів водню,
котрі використовуються для зв'язування вільних радикалів кисню. Як вид-
но з одержаних результатів, при БА у періоді загострення відбувається над-
лишкове накопичення у плазмі НАД (майже вдвічі більше за рівень у здо-
рових дітей), що свідчить про зниження його відновлення до НАД·Н₂.

Усі ці результати свідчать про значне пригнічення АОС у дітей, хворих на БА, у період загострення, та зниження компенсаторної реакції АОС у відповідь на підвищено активацію ПОЛ.

Після курсу інгаляцій ліпіну у хворих дітей на БА відмічено зменшення активності ПОЛ, особливо її вірогідно виражене у мембронах Е (див. таблицю). Цей факт дозволяє констатувати наявність антиоксидантного ефекту ліпіну, а також певний його мембраностабілізуючий ефект, оскільки, завдяки цим результатам, є можливість припустити зменшення при застосуванні ліпіну негативної дії надлишку продуктів ПОЛ на клітинні мембрани.

Після трьох інгаляцій ліпіну відмічено також істотне покращання стану АОС, про що свідчить вірогідне збільшення активності СОД, яка значно наблизилася до значення цього показника у здорових дітей, вірогідне зниження концентрації НАД майже до рівня контрольної групи та значне збільшення коефіцієнта К (див. таблицю). У поодиноких випадках пролонгування застосування ліпіну до 7 інгаляцій відмічено повну нормалізацію рівня ПОЛ та стану АОС.

Згідно з одержаними результатами, у дітей хворих на БА у період загострення сумарний рівень ФЛ у мембронах Е був зниженим порівняно з групою здорових дітей на 12 % (див. таблицю). У той же час рівень ХС мав тенденцію до підвищення. Відношення ФЛ/ХС було зниженим. Ці результати дають можливість оцінити їмовірну пошкоджуючу дію активашії ПОЛ на фосфоліпідний склад мемброн Е, про що, зокрема, свідчить виявленій у дітей, хворих на БА, негативний кореляційний зв'язок між концентрацією МДА у мембронах Е, з одного боку, і рівнем у них ФЛ, з іншого (коєфіцієнт рангової кореляції — -0,789, Р<0,001 порівняно зі здоровими дітьми).

У хворих дітей, які одержували ліпін, вміст загальних ФЛ у мембронах Е вірогідно збільшився, а рівень ХС наблизився до його значення у здорових дітей (див. таблицю). Подібні зміни призводять до зменшення мікров'язкості клітинних мемброн [6], зменшення жорсткості мемброн Е та більш швидкого насищення киснем Е [6]. Збільшення співвідношення ФЛ/ХС у клітинних мембронах призводить також до підвищення функціональної активності бета-адренергічних рецепторів та аденілатциклази, що дозволяє в цілому збалансувати функцію аденілатциклазної системи [8].

Той факт, що застосування ліпіну викликає зміни у цитоплазматичних мембронах без'ядерних клітин, дає можливість припустити безпосередню дію фосфатиділхолінових ліпосом, які становлять основу ліпіну, на фосфоліпідний прошарок клітинних мемброн. Проведені раніше дослідження [12] показали, що інкубація з ліпосомами лімфоцитів і моноцитів у осіб, хворих на БА в періоді загострення, підвищує чутливість аденілатциклазної системи цих клітин до симпатоміметиків. Можливо, що зміни функціонування мембрано-рецепторних комплексів під час взаємодії ліпіну з цитоплазматичними мембронах мають певне значення у зниженні гіперреактивності бронхів при БА.

Таким чином, з наведених результатів видно, що застосування ліпіну у дітей 4—7-річного віку, хворих на БА у період загострення, у вигляді інгаляцій протягом навіть трьох діб призводить до значного зменшення підвищеного при БА рівня ПОЛ у мембронах Е, збільшення стабільності цих мемброн, а також до підвищення зниженого при БА рівня антиоксидантної системи. Поодинокі дані про практично повну нормалізацію показ-

ників системи ПОЛ можливість розреконструювати за відповідною методикою.

A.G.Timchenko, M.M.
PHYSIOLOGICAL CH
OF NEW DRUG LIP

In children of 4—7 years old with bronchial asthma, after three inhalations of lipin, the activity of lipid peroxidation, antioxidant properties of the system of new drug lipin increased, the superoxide dismutase/monocyte chondroitinase inhibitor ratio of superoxidized dismutase was decreased. The use of lipin led to a decrease in the activity of superoxidized dismutase/malonyldialdehyde ratio.

A.A.Bogomolets Institute of Physiology of the National Academy of Sciences of Ukraine

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Александров О.В., Григорьев А.Н. На хемилюминесцентных бронхитах // Фармакология и экспериментальная терапия. — 1992. — № 7. — С. 897.
2. Алешина С.М. Определение активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов // Ферментативный метод определения активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов. — К.: Б.И., 1990.
3. Бондаренко Б.Н. Плазмы крови при хемилюминесценции // Плазмы крови при хемилюминесценции. — К.: Б.И., 1990.
4. Гордиенко А.Д. Физиология и патология мемброн // Фармакология и экспериментальная терапия. — 1992. — № 7. — С. 897.
5. Даниляк И.Г. Когезия мемброн при хемилюминесценции // Терапевтическая фармакология. — К.: Б.И., 1990.
6. Жихарев С.С. Механизмы патологии мемброн // Патология мемброн. — К.: Б.И., 1990.
7. Зубаренко А.В. Гипокоррекция с применением гипокоррекции // Гипокоррекция с применением гипокоррекции. — К., 1992.
8. Исаев Э.М. Функции гормонов. — Автореферат докторской диссертации. — К.: Б.И., 1990.
9. Караб В.Г., Камышин А.А. Методика определения активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов // Методика определения активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов. — К.: Б.И., 1990.
10. Лопухин Ю.М., Арефьев А.В. Методика определения активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов // Методика определения активности супероксидредуктазы в мембронах эритроцитов. — К.: Б.И., 1990.
11. Маркова М.Н. Методы исследования мемброн // Методы исследования мемброн. — К.: Б.И., 1990.
12. Масюк К.А. Возможные механизмы действия липина на мемброну эритроцитов // Механизмы действия липина на мемброну эритроцитов. — К.: Б.И., 1990.
13. Пожаров В.П., Михайлов А.А. Механизмы антигипокоррекции // Механизмы антигипокоррекции. — К.: Б.И., 1990.
14. Поплавская Л.Л. Стабильность мемброн при хемилюминесценции // Стабильность мемброн при хемилюминесценции. — К.: Б.И., 1990.
15. Рогинский В.А. Клиническая фармакология // Клиническая фармакология. — К.: Б.И., 1990.

ОС у дітей, хворих
на реакції АОС у
зміщено зменшення
браних Е (див. таб-
оксидантного ефек-
тів, оскільки, за-
нення при засто-
л на клітинні мем-

покращання стану
ї СОД, яка значно
штей, вірогідне зни-
шої групи та значне
випадках пролон-
говану нормалізацію

за БА у період заго-
нин порівняно з гру-
е час рівень ХС мав
зміненням. Ці резуль-
тати дію активації ПОЛ
свідчить виявленій
язок між концент-
у них ФЛ, з іншого

змін ФЛ у мембраних
то значення у здорово-
віть до зменшення
стості мембрани Е та
зня співвідношення
ак до підвищення
рецепторів та
зансувати функцію

у цитоплазматичних
устити безпосередню
зову ліпіну, на фос-
ораніше дослідження
в і моноцитів у осіб,
т аденілатциклазої
жливо, що зміни
з час взаємодії ліпіну
значення у зниженні

застосування ліпіну у
гострення, у вигляді
значного зменшення
зменшення стабільності
БА рівня антиокси-
нормалізацію показ-

ників системи ПОЛ—АОС при семидобовому вживанні ліпіну вказують на можливість розробки оптимальних строків його інгаляторного застосування як найменше за вираженими його антиоксидантними властивостями та що-
найменше у дітей 4—7-річного віку, хворих на БА.

A.G.Timchenko, M.M.Seredenko, V.I.Potnichenko, S.A.Babko, N.I.Velichko, E.V.Tsvetkova

PHYSIOLOGICAL CHARACTERISTIC OF ANTOXYDANT PROPERTIES
OF NEW DRUG LIPIN IN CHILDREN'S BRONCHIAL ASTHMA

In children of 4—7 years old with bronchial asthma (BA) has been studied the values of lipid peroxidation, antioxidant status and some others in blood plasma and erythrocytes without and with the use of new drug lipin. It was shown that in children with BA the malondialdehyde concentration increased, the superoxide dismutase activity decreased, the NAD concentration increased, and the ratio of superoxide dismutase/malondialdehyde greatly decreased in comparison with normal children. The use of lipin led to diminution of lipid peroxidation, to marked increase of superoxide dismutase activity, to decrease of NAD concentration, and to significant increase of superoxide dismutase/malondialdehyde ratio. These results were indicated on the expressed antioxidant properties of lipin in children's with BA.

A.A.Bogomolets Institute of Physiology,
National Academy of Sciences of Ukraine, Kiev

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Александров О.В., Лурье Б.П., Гноевых В.В. и др. Влияние длительной кислородотерапии на хемилуминесценцию и антирадикальную активность у больных хроническим обструктивным бронхитом // Пульмонология. — 1992. — № 3. — С. 13—16.
2. Ахехина С.М. Определение содержания никотинамидных коферментов в тканях и крови. Ферментативный метод. — В кн.: Биохимические методы в токсикологии, эксперименте и клинике. К.: Б.и., 1985. — С. 20—23.
3. Бондаренко Б.Н., Синяк К.Н., Шокол А.С., Оргель М.Я. Состав нейтральных липидов плазмы крови при вирусном гепатите // Врачеб. дело. — 1976. — № 9. — С. 148—151.
4. Гордиенко А.Д. Фармакологические и биохимические эффекты ненасыщенных фосфолипидов // Фармакология и токсикология. — 1990. — 53, № 1. — С. 78—81.
5. Даниляк И.Г., Коган А.Х., Болевич С.И. Генерация активных форм кислорода лейкоцитами крови, перекисное окисление липидов и антиперекисная защита у больных бронхиальной астмой // Терап. архив. — 1992. — 64, № 3. — С. 54—57.
6. Жихарев С.С., Минеев В.Н., Яблонская В.Н. и др. Атопическая бронхиальная астма как патология мембрально-рецепторного комплекса // Вестн. АМН СССР. — 1989. — № 2. — С. 9—14.
7. Зубаренко А.В. Гипоксический синдром при бронхолегочных заболеваниях у детей и его коррекция с применением фосфатидилхолиновых липосом. — Автореф. дис. ... д-ра мед. наук. — К., 1992. — 39 с.
8. Исаев Э.М. Функциональная роль липидов мембран в механизмах реализации эффекта гормонов. — Автореф. дис. ... д-ра мед. наук. — Ташкент, 1985. — 44 с.
9. Каль В.Г., Камышников В.С. Клиническая биохимия. — Минск: Беларусь, 1976. — 303 с.
10. Лопухин Ю.М., Арчаков А.И., Владимиров Ю.А., Коган Э.М. Холестериноз. — М.: Б.и., 1984. — 130 с.
11. Маркова М.Н. Методы изучения состояния липидного обмена. — В кн.: Биохимические методы исследования в клинике. — М.: Медицина, 1969. — С. 283—341.
12. Масуев К.А. Возможность коррекции функциональной активности аденілатциклазной системы и ионной проницаемости цитоплазматической мембраны с помощью липосом и жирных кислот. — В кн.: I съезд иммунологов России (Новосибирск, 23—25 июня 1992 г.): Тез. докл. Новосибирск: Б.и., 1992. — С. 292—293.
13. Пожаров В.П., Минайленко Т.Д., Стефанов А.В. и др. Некоторые физиологические механизмы антигипоксического действия липосом // Физиол. журн. СССР. — 1990. — 76, № 7. — С. 897—902.
14. Поплавская Л.Л., Середенко М.М., Минайленко Т.Д. и др. Применение липосом в приступном периоде бронхиальной астмы у детей. — В кн.: I всесоюз. конгр. по болезням органов дыхания: Сб. резюме. — К.: Б.и., 1990. — С. 544.
15. Рогинский В.А. К кинетической модели перекисного окисления в липидном бислое // Мол. биология. — 1990. — 24, вып. 6. — С. 1582—1589.

16. Сафарян М.Д., Карагезян К.Г., Карапетян Э.Т. Применение антиоксидантов и нуклеината натрия при туберкулезе легких // Журн. эксперим. и клинич. медицины. — 1990. — № 2. — С. 121—126.
17. Середенко М.М., Резник Б.Я., Зубаренко А.В. и др. Особенности развития гипоксического состояния при бронхиальной астме у детей // Физиол. журн. — 1987. — 33, № 3. — С. 62—66.
18. Середенко М.М., Стефанов А.В., Пожаров В.П. и др. Механизмы повышения резистентности организма к гипоксии при введении липосом. — В кн.: Реактивность и резистентность: фундаментальные и прикладные вопросы: Тез. докл. всесоюз. конф. посвящ. 90-летию со дня рождения акад. АМН СССР Н.Н. Сиротинина, Киев, 15—18 июня 1987 г. — К.: Б.и., 1987. — С. 233—234.
19. Стальная И.Д., Гарашвили Т.Г. Метод определения малонового диальдегида с помощью тиобарбитуровой кислоты. — В кн.: Современные методы в биохимии. — М.: Медицина, 1977. — С. 66—68.
20. Уайт А., Хендлер Р., Смит Э. и др. Основы биохимии: Пер. с англ. — М.: Медицина, 1981. — Т. 2. — С. 541—546.
21. Филев Л.В., Игнатьев В.А., Франгулян Р.Р. и др. Функциональные особенности эритроцитов у больных с острой и хронической дыхательной недостаточностью // Журн. эксперим. и клинич. медицины. — 1990. 30, — № 2. — С. 156—160.
22. Чевари С., Чаза И., Секай И. Роль супероксиддисмутазы в окислительных процессах клетки и метод определения ее в биологических материалах // Лаб. дело. — 1985. — № 11. — С. 678—681.
23. Godard P., Danan M., Gluzel M. et al. Oxygen free radicals and bronchial asthma // Allerg. Immunol. — 1981. — 19, suppl. 8. — P. 15—18.
24. Jadot G., Toumi M., Courtiere A. et al. Antioxidant enzymes in asthmatic patients // Bull. Acad. Natl. Med. (Paris). — 1988. — 172, № 5. — P. 693—700.
25. Kunazawa H., Kurihara N., Hirata K., Takeda T. The role of free radicals in airway obstruction in asthmatic patients // Chest. — 1991. — 100, № 5. — P. 1319—1322.

Ін-т фізіології ім. О.О.Богомольця
НАН України, Київ

Матеріал надійшов
до редакції 01.03.96

Вступ

Добре відомо, що надніркові залози (залоз, кастрація саандрогенами компенсують атрофію надніркових залоз зі зменшенням їх ваги, що проявляється здебільшого довготривале вивчення фізіологічні, може виявити зменшення ваги залоз у цих зорах.

Функція надніркових залоз. Оваріектомія призводить до зменшення ваги надніркових залоз, якщо вони не оброблені андрогенами на кору надніркових залоз. Атрофія надніркових залоз відбувається в результаті зменшення ваги залоз у цих зорах.

Проте біохімічні зміни відбуваються після оваріектомії. Тому ми вивчали вплив оваріектомії і вивчення надніркових залоз на основні фізіологічні параметри попередньо обробленої андрогенами корою надніркових залоз.